

ОТЪ МАГАЗИНА.

Магаре загубихъ — мжжъ намѣрихъ.

(Или усторията на една злополучна ловджийска варда).

Между хълмовете, разкаляното шосе кривуличеше като гърбината на огромна пепелява змия. То се надигаше по баирчинката, за да се спусне към привѣтлива долина дете, до сами шосето, подъ сѣнкитѣ на вѣковни брѣстове, се притуляше ханче.

Малката плоченица бѣ притежание на така Цвѣта Ханджийката. Тя бѣше четиридесет и пет годинишна, едра, съ божурено лице жена. Вдовица отъ деветъ лѣта, така Цвѣта разпореждаше по мжжки въ това единствено наследство на своя покоенъ мжжъ.

Богъ да го прости и лека му прѣстъ. Ловджия бѣше и при ловджийска злополука предаде на серафими и херуфими своята безгрешна душа, а на червѣстата си жена своето ловджийско ханче, заедно съ едно яко сиво магаре — прочути немилникъ и сподирникъ на цѣлото дамско магарешко общество презъ деветъ баири въ десетия. Сподобено отъ Божието премъдро провидѣние съ малко житейски грижи и трудъ, защото така Цвѣта използваше неговия чиличенъ грѣбъ въ три месеца еднажъ, кога да иде въ града за това — онова, то пасеше изобилната трѣва по лжикитѣ, край синоритѣ и въ парезитѣ и събираше она дива енергия, която не му даваше миръ и спокойствие въ блѣнуване за житейски съблазни и прочие...

И така „Марко“ бѣ известния победителъ на всички магарешки свадби изъ околността и предъ енергичнитѣ му чифтета и буреносенъ ревъ не можеше да устои нито единъ отъ неговитѣ сперници.

И ако изобщо може да става речъ за магарешки рай, то този рай бѣ тука — около какиното Цвѣтино ловджийско ханче, дете се нахождаха въ едно щасливо съчетание всички магарешки соблазни: малко работа, изобилни поляни съ магарешки трѣне и всѣкидневно прохладящи госпожици и госпожи отъ магарешко произхождение...

Една ранна пролѣтна привечеръ, когато по изровения каманакъ на шосето тъжно тракаха колелетата на последнитѣ закжснели дърварски каруци и тънката, като сжчинско сѣрпче месечина, скръбно гледаше надъ полузадремалата земя, въ какиното Цвѣтино ханче вра-

тата шумно хлопна и въ отвора й се показа внушителната фигура на Манушъ Бързоногий — ловецъ по рождение, по житейско положение — вдовецъ, неосжжданъ, на следствие не билъ, неграмотенъ — по учение.

Натруфенъ съ всичкитѣ си ловни въоръжения, Манушъ възбуди първоначално страховете и опасение въ изненаданата така Цвѣта. Но щомъ позна благодушната, мжжественна и отъ женско гледище твърде енергичната фигура на своя гостенинъ (къмъ когото, между насъ да остане, тя усѣдваше нѣкакви топли повдигания на кървоносното си налегане и сладки трѣпки около крѣста) така Цвѣта се ухили съ червендалестото си, валчесто лице и весело и дружелюбно го привѣтствува:

„Да зарежа ли Мануше? Месеца не си дохождаше вече. Забрави ли ти насъ?“

— Добра вечеръ, откликна добродушно Манушъ-ловецъ и слага на масата древната си ржждасала пушка.

— Добра вечеръ, како Цвѣто! Знаешъ, пролѣтно време, а лозето не чака. Да прекопашъ, да порежешъ, да вържешъ... Работа иска...

Отвънъ се разнесе горолония ревъ на какиния Цвѣтинъ магарецъ и наруши кроткитѣ приветствия на старитѣ приятели: Манушъ-ловецъ и така Цвѣта вдовицата.

— Вълци те изѣли, хало не наситна, прокълна така Цвѣта. За тебе вълци се не намѣриха, скитнико! Пакъ сж го заяли дяволитѣ...

— Ти да видишъ, Мануше, отъ нѣколко време глутница вълци се е закърточила тѣдѣска. Баяти магаренца оглозгаха.

„Не думай, како Цвѣто! Деги тия ваджии? Азъ отъ петъ дни всѣка нощъ варда на Веслешката падина, ама нѣма и нѣма. Вижъ ги ти, де били?“

— Тѣй я! Припарватъ ли къмъ твоята мерия, Мануше? Боятъ се; и тѣ знаятъ де зимуватъ рачитѣ? А тука отъ вълци — Боже упаси. Току вижъ и моя Марко имъ направилъ Великденъ!

„Нагоства ги, я!“

— Снощи, продължава така Цвѣта, моя Марко подвиря на комшийката Захарица магаричката. Дѣ сж ходили, що сж правили — грѣшна имъ душа — сабахлаинъ намѣрихме наполовина магаричката изглоз-

гана до Черешовото кладенче. Моя поразникъ отървалъ кожата....

„Брей, до половина я изяли. а? изостри уши Манушъ-ловецъ. Я гледай, я! До черешовото кладенче, а? Ще ми се върнатъ тия обѣсеници тая вечеръ — ама на сигуръ ще се върнатъ, дума Манушъ и поглежда своята капзалийка!

— Безъ биле ще се върнатъ — додава така Цвѣта.

„Я, гледай ти, да иде на варда човѣкъ, не ще да е лошо. Белкимъ дойдатъ тия обѣсеници?“

И Манушъ бързоногий, бързоногий, бързо решава да прекара тая вечеръ на варда до черешовото кладенче, въпреки всичкото неудоволствие на така Цвѣта, по снагата на която вече пѣплеха трѣпкитѣ отъ крѣста нагоре и надолу....

Като стисна пушката въ ржце, Манушъ се прилепи до старата череша, отъ която бѣ взело името кладенчето при нея. Чака часъ, два часа.... Нищо!... Мракъ!

Отведнажъ на нѣколко крачки предъ него, тъмно дете бѣха полуизгложанитѣ кокали на магаричката, се появи нѣщо огромно и черно. Той затаи дѣхъ... Животното се навеждаше, меришеше земята търкаляше се по нея, подскачаше, бѣгаше, пакъ се връщаше и най-сетне спре като вкопано...

Това бѣше, безъ съмнение вълкъ....

Сега ясно Манушъ различаваше неговитѣ крака, голѣми, свѣтещи въ тъмнината очи... Сложи пушката на рамото, примѣри се... Бамъ! бамъ! Свършено!

Въ отговоръ на гърмежа, разнесе се страшенъ ревъ.

— Аха, извика Манушъ, и се приготви да гърми, но както се видѣ вълка е билъ раненъ и се впусна съ всички сили да бѣга.

Нощта бѣ тъмна, преследването невъзможно. И нашия ловецъ реши да остави тази работа за на разсъмване — оставаха часъ-два до изгревъ слънце.

Кака Цвѣта, която въ самотното вдовишко легло бѣ прекарала една кошмарна нощъ въ очакване да се похлопа на вратата, и въ полуосветената крѣвичка да залѣха топлина и сияние отъ брадясалото и енергично лице на Мануша, чу гърмежа и весело скочи отъ леглото.

— Сега ще пристигне, помисли тя и побърза да разрови вжгленитъ въ огнището, дете любвеобилно навре тенекението джезвѣ. Едно кафенце за Манушъ е заслужена награда за неговото всенощно бдение.

После пооприви буйната си, смолиста коса, огледа валчестото си, червендалесто лице на парченце отъ огледало, самодоволно се усмихна и тайна женска мисъл озари това първобитно почти сжществование...

Вратата се откряна изцѣло и скромната фигура на вдовица Манушъ бързоногий внесе ошивление въ самотното ханче на вдовицата така Цвѣта. Тържествующъ, като римски Цезаръ следъ победа предъ триумфална арка, той грамогласно заразправя за страшия вълкъ, за очитъ му голѣми като петолевка и за адския имъ блѣсъкъ въ нощната тъма.... Па потупа своето дълго два метра шишене и предсказа убѣдително, че близо нейде лежи грозния кървологъ.

Кака Цвѣта сияюща гледаше своя косматъ полубогъ, слушаеше съ благоговѣние героическия му разказъ и трѣпкитѣ около крѣста, плодъ на многогодишно целомъдрие и събрата тайна сила, пѣплеха чакъ до аленитъ й тънки устни, готови

Д. Димитровъ — Варна

ЩАСТЛИВИЯТЪ ЛОВЕЦЪ.

Отъ ранни години азъ бѣхъ замечталъ За дивни балкани, за сури еленъ; Ловецъ до кат'стана бѣхъ много страдалъ: С'баща си азъ идвахъ до сжщи скандалъ. Че пушката пипахъ младъ още, зеленъ!

А бѣше и време, к'га бродѣхъ в'захласъ Безъ страхъ, несмушаванъ, с'билетъ въвъ ржка — Блаженно бѣ време, но... то „бѣ тогасъ“... Оженихъ се — жертва на глупавата страсть И днеска веч'ловѣтъ ми почва така:

Будилника дрънке — а рипва сърдцето, Азъ тихичко ставамъ отъ трепетъ обзетъ, Щомъ ламбата свѣтне поглеждамъ — в'лицето Жена си. Тя спи. Нагласямъ торбето И с'пушка на рамо се готвя — напредъ

И тихичко трѣгвамъ за псето на двора Но знамъ ли защо съмъ човѣкъ безъ късметъ? Едва що навлѣзалъ тихо в'коридора Настѣпва тържествено тамъ фазата втора — „Интимната“ среща на тжца съсъ зетъ:

„Кжде пакъ, Иване, — бетеръ си отъ куче“ „Не тѣ ли е грѣхъ, бре гиди хаймана“, „Дано ти по пжтя муха се не случи!“... „И кжца в'наследство отъ мене получи“ „И нежна кат'ангелъ небесенъ жена“

Речъта азъ преглъщамъ умразна, нелѣпа На тая втора майка — стрѣвница. Въвъ споръ Отбѣгвамъ да влизамъ отъ страхъ да не сцѣпя Глава й — прилична на дяволъ, свирепа, И тихо напушамъ азъ тъмния дворъ...

А вечеръ ти. Боже, пази отъ жената На дъртата, чедо достойно, скрипя; Отъ писъци само ми грѣмва главата, Спокойно не мога да легна в'кревата И сладко кат'всѣки човѣкъ да заспя!

Са тѣй... Привикнахъ — какво да се прави? Свободенъ не съмъ вече азъ човѣкъ, Но ловни души сж калени, корави, Тѣхъ никаква тжца не ще да поправи, — Балкани! Тѣ ваши оставатъ во вѣкъ!

Г-ца МАТИ ЛЕОНЪ КОНФИНО

Г-нъ НЕСИМЪ МЕНАХЕМЪ БЕНБАСАТЪ

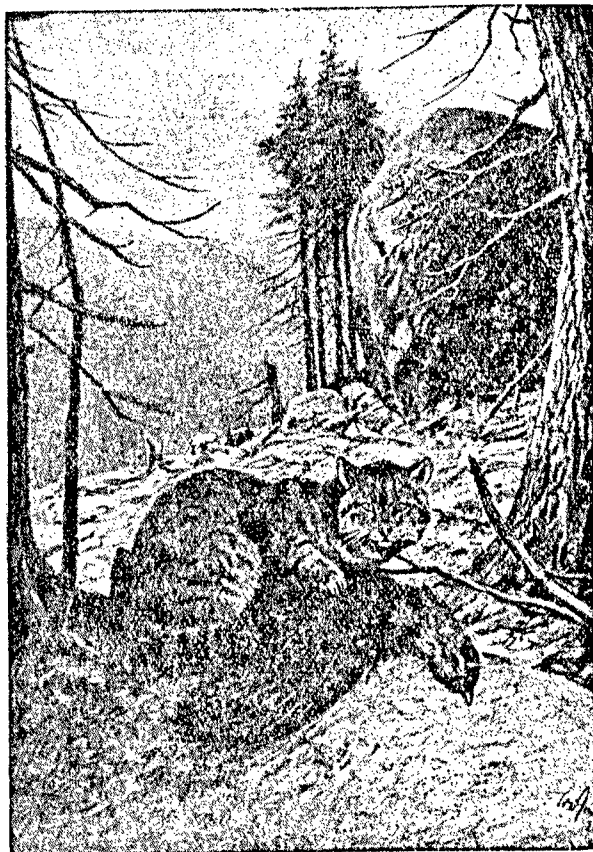
ще се венчѣятъ на 6 т. м. 11 часа преди обѣдъ, въ

Синагогата „Ционъ“ въ гр. Пловдивъ.

Поздравленията се приематъ въ Синагогата.

Пловдивъ

Варна

ДИВА КОТКА
на ловъ за фазани

да е впиатъ въ жилистия вратъ на ловеца....

Манушъ сѣрбаше съ физиологическа наслада нахутеното кафе и не вдигаше очи отъ пълнитѣ, малко пречернѣли огромни ржце на така Цвѣта и си мислеше каква сладостъ би усѣтилъ отъ тѣхната енергическа прегръдка....

Въ тая предутринна тишина и природно възбуждане, изъ тѣзи две сърца, любовта, проста, безизкуственна, природна, произтичаща отъ назрѣлата нужда да се задоволи изстрадащото битие, бушуваше вече съ всички сили....

Кака Цвѣта едва издържаше жажделенията на своитѣ тѣлеса и доста мъдра и цѣломъждрена, за да отбѣгне нечестивия, намѣри предлогъ да охлади избухналата страсть, като излѣзе да напои магарето... хрисимия и любимъ Марко!

Манушъ бързоногий останалъ самъ обмисляше края на своето тъжно, сиво вдовство и репетираше предложението, което трѣбваше да направи на своята богиня за догробенъ нераздѣленъ и щастливъ съюзъ.... Когато отъ вѣнъ внезапно се разнесе сърдцераздиращъ писъкъ... така Цвѣта реवेशе, като ранена кощута, Манушъ изненаденъ грабна своето оржие и предъ мисълта за нападение разбойническо, като хала полете при своята избраница....

Уви! Тукъ грѣмъ го поразил. Неочаквана картина!

Подъ сайваната, проснато легнеше въ предсмъртна агония Цвѣтиното магаренце, съ черна димяща рана между ребрата. Очитъ му жално гледаха

разплаканата ступанка, която проливаше едри, като лешници, сълзи надъ тѣхъ.

Манушъ разбра цѣлия трагизмъ на своя злополученъ ловъ при черешовото кладенче и че едритѣ кесмета сж зачекнали неукротимото до тогава сърце на обичния какинъ Цвѣтинъ Марко!

Всѣко зло за добро!

Той се наведе състрадателно къмъ ридаящата си приятелка, сграби пълната й ржка въ своитѣ космати лапи и умолително продума:

„Манушъ не струва ли баре за едно магаре, Цвѣто? Какво повече можеше да каже тая неучена душа...“

А слънцето бѣ изгрѣло и първитѣ му лжчи освѣтиха въ полумрака на сайваната въ безумна сила прегърнати две влюбени души, които се сѣдиниха за общъ животъ и борба съ житейски несгоди по единъ тѣй простъ, естественъ и трогателенъ начинъ, че дори въ умирающия погледъ на какиния Цвѣтинъ магарецъ блѣсна радостенъ лжжъ. Като не тия голѣми овлажняли и черни очи, искаха да кажатъ:

„Умирамъ спокоенъ. Тя ще се радва тебе, повече отколкото на менъ. Прощавамъ ти, Мануше, за твоя ловджийски грѣхъ, бжди щастлива како Цвѣто! Азъ си отживѣхъ — поживѣй сега пакъ ти!“

Магарето умрѣ.

А отъ гогова често веселата така Цвѣта разправяше за намѣрено щастие съ тия кратки слова: „Магаре загубихъ — мжжъ намѣрихъ!“

Аленъ Макъ.

ЛОВЦИ! ГОСТИ! АВДЖИИ!

Това не е никакъв авджийски масалъ а е фактъ безспоренъ:

Обуй обуца „ТИГЪРЪ“ и върви на щастливъ ловъ даже и за тигри!

Дивеча върви по диритъ само на обувката „ТИГЪРЪ“!
НА СЛУКА!

Въ „Св. Константинъ“

хубаво време дейде заедно съ пристигането на оркестъра на Хуго Пуже! Курорта е неузнаваемъ и за най-редовнитъ посетители: — благоуханията на цвѣтята и дивнитъ звуци на първокласния салоненъ и джазовъ оркестъръ, феерично пълно електричество освѣтление и дансингъ правятъ

Св. Константинъ Българската Ница

Бюфета при манастиря, задоволява изтънчения вкусъ на българския и чуждестраненъ курортенъ елитъ, и въ сжщото време е достъпенъ за всички.

Съобщенията до манастиря сж бързи и редовни — шосето е напълно привършено

Обявление № 793

Дирекцията за закупуване и изностъ на зърнени храни Представителство Варна обявява, че на 7 августъ т. г. въ канцеларията на сжщото ще се произведе търгъ за продажба на около 2,000 килограма доброкачественъ кесмикъ отъ жито.

Интересующитъ се могатъ да прегледатъ стоката всѣки пристъпенъ денъ въ магазина на представителството III контрола отъ Митническитъ хангари.

Всички разноски данъци и др. сж за смѣтка на купувача.

Варна 31 юлий 1933 год.

Отъ представителството

„ГЮНДЮЗЪ“

предлага отъ стопанството си пилета плимутроци черни, червени и бѣли вина, прочутия боровъ медъ, цариградски лешници, орехови ядки, сладка разни и всички др. закуски

Едно посещение ще Ви увѣри напълно

г. г. гости на Варна!
Само въ семейната Градина Ресторантъ

„ПРЕСЛАВЪ“

ще намѣритъ винаги най-разнообразна питателна и евтина храна, отленало ледено шуменско пиво натурални Варненски и Сливенски вина и всички агнешки закуски на скара при тиха уютна обстановка, а най-главно, при **цени достъпни за всички.**

Опитайте!

Колониалъ „ТРАКИЯ“

Манолъ Георгиевъ

се премѣсти въ зданието на Бойолу — жгжла ул. 6 септемврий и Св. Кирилъ
доброкачествена колониална стока, чисто Айвалийско дървено масло, различни европейски и български сардели, прочутитъ Смѣдовски луканки — **цени конкурентни** —
2 на сто дивидентъ на консумацията.

ХОТЕЛЪ „НОВЪ ПРЕСЛАВЪ“

Първокласенъ въ самия центъръ на града, площ. Независимостъ (мусалла) — Варна

Конфортно мебелиранъ, уютенъ и удобенъ при всички удобства и изрядна чистота.

Прислуга изаскано вендила и бърза.

Телефонъ № 590.

Цени обикновени и общодостъпни.

Кафене, ресторантъ и лѣтна градина.

Голѣмъ оборотъ - малка печалба
е девизътъ на фабричния складъ за
ВЪЛНЕНИ ПЛАТОВЕ

на
ТОТЮ ИВ. УЗУНОВЪ
ул. Преславска — Варна

ЛОВЦИ,
за стрелбитъ яжте

БАЛЖКЧЕВИЯ МЕЛБАСЪ

защото той само успокоява и дава положителна стрѣлба.

ВИНЕНЪ ОЦЕТЪ 7°

ароматиченъ отговарящъ на закона
за народното здраве

съ износна цена

при Г. Цукато & Д. Янемяневъ — Варна

Содо-лимонадена фабрика

„Рашителность“

ВАРНА

Основана 1895 година

Разхлаждава цѣла Варна съ сво
производство

Втора ПРОМИШЛЕННА ИЗЛОЖБА

СЕ СЪСТОИ ОТЪ 23 ЮЛИИ ДО 20 АВГУСТЪ 1933 ГОД.

DEUXIEME EXPOSITION INDUSTRIELLE A VARNA - BULGARIE
du 23 juillet août 1933.

ZWEITE INDUSTRIE-AUSSTELLUNG IN VARNA - BULGARIE
Vom 23. Juli 20. August 1933.

Всички гости на Варна, изложители и стокитѣ които се излагат
се ползватъ съ 50 на сто намаление по Б. Д. Ж. за времето
отъ 1. VII. 193 г. до 31. VIII. с. г.

ГРАЖДАНИ!

ПОДПОМОГНЕТЕ инвалидитѣ отъ войнитѣ,
като си опитате щастието чрезъ спортнитѣ

Ротативни автомати

КОЙТО ПОМАГА НА ИНВАЛИДИТѣ, ТОЙ
ПОМАГА НА РОДИНАТА СИ!

Гости и курортисти на гр. ВАРНА ВЪ КАФЕ-СЛАДКАРНИЦА „ЛЕСЕНЪ ПРЕСЛАВЪ“

на ул. Сливница № 1 до входа на морската градин-
бирария „Гроздъ“ ще прекарате най уютно и прия-
мето си. Тамъ се сервиратъ всички видове закуск-
млѣка и сладкиши и Ориенталско чисто **Черно**
За удоволствие всички видове игри за развлечение
нови карти, табла, шахъ, домино и др.
Единъ опитъ е достатъченъ да убеди и най капризния г-
Прочие всички въ кафе-сладкарница „Лѣтенъ Пресла-
почивка прохлада и закуска.

ЦЕНИ народни

ЛОВЦИ, КУРОРТИСТИ И ВАРНЕНЦИ!

ЦЕНИ народи

Любители на приятна, комфортна и уютна обстановка; посещавайте редовно бирария и ресторантъ бивше „ЕШМЕДЕМЕ“, а сега

НАРОДНА
БИРАРИЯ

ПРИЯТНА ПОЧИВКА

гдето винаги ще намерите отлична **народна и европейска** кухня **при цени най-народни**, обзаведена съ специалистъ готвачъ. При с-
щата се намира първосеппенна **скара (карнацария)** подъ вещото ръководство на майсторъ карнацаристъ, които ще задоволява ней-изтънче-
тъ вкусове съ своитѣ прочути **русенски карначета** и разни видове закуски — а ла тинутъ. — Въ **народната бирария „Приятна п-
чивка“**, всѣкой мераклия на чисти натурални, прочути Варненски и южнобългарски **вина** и реномираната **тройката сливова** — ще задово-
своя изтънченъ вкусъ. — Посетете този божественъ рай на бай Пеню, за да изпитате истинската наслада на венецианскитѣ нощи и подъ омайваш-
тъ звуци на оригиналния **САЛОНЪ ДЖАЗЪ ОРКЕСТЪРЪ**, да забравите всички скърби и неволи въ живота и да заживѣете опияняващи часо-
Оркестъра съ своитѣ вихрени народни танци и ржченици, екзекотична ориенталска и класическа музика, ще Ви накара да забравите всѣка
криза и почувствувате омаята на доброто старо време. — За да даде по-голъмо удоволствие на всички Варненци и гости, **бай Пеню** не е пож-
лилъ срѣдства да покани специаленъ **ДЖАЗОВЪ ПЕВЕЦЪ** който всѣка вечеръ поднася на посетителитѣ своитѣ модерни шлагери.
Курортисти и гости! Следъ като **обходите всички** бирарии и ресторанти посетете и **народната бирария „Приятна почивка“**
да се увѣрите, че това не е реклама и запазете добри спомени **за бай Пеню, които работи само за народа!**

ЦЕНИ НАРОДНИ

„ТУТАНКАМЕНЪ“

„Царъ Борисъ“ № 16 — Варна

Това е името на най-уредената парфумерия въ България.

Голѣмъ изборъ на пудри, кремове, одеколони, парфюмни есенции, сапуни, маникюри, лакъ
за нокти, червило, чернило, пасти за зъби и др. Прочие всички при

Тутанкаменъ за ХУБАВО и ЕВТИНО